

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 9. Mundus miser miseris facit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

quod deterius. Joan. 2. 10.

Dulcedo hujus sæculi ad tempus fauces indulcat; sed in magnam amaritudinem postea convertetur. S. Aug. in Pl. 123.

Fumus. Lem. Ascendendo deficit. Piconoli.

§. IX.

Mundus miser miseros facit.

Quid existis in desertum videre? Matth. 21. 7. Deserto Mundus hic comparari videtur. Adhuc incultus, adhuc sterilis, adhuc in fecundus. S. Ambros. in Luc. 7.

Sedens super asinam, & pullum filium subjugalis. Matth. 21. 5. Propterea sedit Dominus hodie super asinam subjugalem, afflictam, & inhonoratam: ut aperte insinualet; quod magnificentia Mundi asina sit. Subjugalis propter vilissimam servitutem: quia quod super plures ambitiosus satagit dominari; eo necesse habet, pluribus subjugari. Est afflicta propter angustias maxime cordiales; quas, velit, nolit, necesse est ei pati. S. Bernardinus l. 7. art. 1.

Nec hoc vos consterneret, quod segregati estis à Mundo. Si enim recogitamus, ipsum Mundum magis carcerem esse; existit vos è carcere, quam in carcerem introisse, intelligemus. Majores tenebras habet Mundus, graviore catenas induit Mundus, quæ ipsas animas hominum constringunt; peiores immunditias exspirat Mundus, libidines hominum. Plures postremo Mundus reos continet; scilicet universum hominum genus. Tertull. lib. ad Martyres.

Habet Mundus iste noctes suas, & non paucas. Quid dico, quia noctes habet Mundus? cum pene totus ipse sit nox, & totus semper versetur in tenebris. Id. l. 75. in Cant.

O Munde immunde! licet videaris nutritor corporum; tamen carcer es animarum. Idiota contemplat. l. 3. c. 1.

Semper dies mali in sæculo. S. August. in Pl. 93.

Vincula hujus Mundi asperitatem habent veram, jucunditatem falsam; certum dolorem, in certam voluptatem; durum laborem, timidam quietem; rem plenam miseria, spem beatitudinis inanem. Id. ep. 39.

Quantò magis ad Mundum accedis, tantò longius à Deo recedis. Quantò magis foris es sapiens, tantò magis stultus intus efficeris. Quantò magis extralucaris, tantò magis intus perdis. Quantò magis intemporalibus es sollicitus, tantò magis in spiritualibus es mendicus. S. Bernardus l. de miseria humana.

Postrema Mundi ætas plena est malis, tanquam morbis senectus. S. Eucherius ep. Paræn. ad Valerianum.

In hoc senio sæculi, in hac hora novissima, in præcursione Anti-Christi, Mundus, tanquam senex delirus, phantasias plures, & illusiones, somniis similes, pati habet. Joan. Gerson. tr. de distinct. verar. vision. à falsis.

§. X.

Mundus spernendus, fugiendus.

Num. 1.

Symbola.

Egredere. & de domo patris tui. Gen. 12. 1. id est, de hoc sæculo nequam, & conversatione ejus: ut pater Mundus, & mater concupiscentia, sint nobis mortua; & nos ipsi: ut verè dicamus: *Mundus mihi crucifixus est, & ego Mundo.* Hugo Card. hic.

Profectique sunt filii Israel de Ramesse. Ex. 12. 37. Primus transeus est de Ægypto, secundus de deserto. Primò transi de Mundo ad teipsum. Mundum amasti? Mundum despice, & transi. Desere curas sæculi, & age curam tui; & incipies esse cultor eremi. Rediens de Ægypti tenebris, de erroribus mundanis, ad secreta cordis; nihil aliud invenies, nisi locum horroris, & vastam solitudinis. Hæc est enim terra illa deserta, invia, & iniquosa: conscientia videlicet diu neglecta, omnino inculta, spinis, & tribulis, obsita, & omni horrore plena. Rich. à S. Vict. tr. de exterminat. mali &c. c. 5. Statim absque dubio, ut Ægyptum desereris; ut Mundum post te totum rejeceris; perit causa timoris, causa doloris, radix amaritudinis: radix siquidem malorum omnium est cupiditas. Id. ib. c. 1.

Omnis locus, quem calcaverit pes vester, vester erit. Deut. 11. 24. Pede calcare Mundum, contemnere est; per cujus contemptum dominatio acquiritur Mundi. S. Bernardinus l. 8. tr. de octo beatitud.

Si quidem per viam finium suorum ascenderit contra Belsames &c. 1. Reg. 6. 9. Velut de domo, solis sunt Belsames, qui contemptis terrenis omnibus, veri luminis splendoribus illustrantur. De domo quidem solis sunt, qui jam omni Mundo sepulti, ad videntem conditoris sui claritatem flammam mira dilectionis inardescunt. S. Gregor. hic.

Qui perfecit pedes meos tanquam cervorum. Pl. 17. 34. Qui perfecit amorem meum ad transcendenda spinosa, & umbrosa impicamenta hujus sæculi. S. August. hic.

In Idumæam extendam calceamentum meum. Pl. 59. 10. Idumæa interpretatur terrena & significat Mundum: in quam vir justus extendit calceamentum; calcando, & contemnendo, ipsum. Hugo Card. hic. Calceamentum autem, quod fit de corio mortui animalis, & munit pedes, significat memoriam mortis: quæ bene munit pedes, id est affertus; ne ad obices, quos offert Mundus, offendant. Id. ib.

Præcepit turba, ut discumberent super terram. Matth. 15. 35. Ut noceatur constanti in contemptu Mundi. Id. hic.

Ecce duo ceci-clamaverunt. Matth. 20. 30. Quis est, qui clamat ad Christum? qui contemnit Mundum, clamat ad Christum: qui spernit sæculi voluptates, clamat ad Christum. S. August. l. 18. de V. D.

Quid